

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 437/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)		
L. S.	został oskarżony o to, że: w okresie od 10 grudnia 2018r. do 10 maja 2020r. w W. uchylał się od obowiązku alimentacyjnego określonego co do wysokości wyrokiem zaocznym Sądu		

	<p>Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa z dnia 19 sierpnia 2014r. w W. sygn. akt V RC 350/14 przez nielożenie na utrzymanie K. S. reprezentowanego przez P. B., a łączna wysokość powstałych na skutek tego zaległości stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych,</p> <p>tj. o czyn z art. 209 § 1 kk</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	
<p>Oskarżony Ł. S. pozostawał w przeszłości w związku nieformalnym z P. B., z którego to związku w dn. 31.03.2012r. przyszedł na świat syn oskarżonego K. S.. Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa z dn. 19.08.2014r. o sygn. V Rc 350/14 oskarżony został zobowiązany do lożenia na utrzymanie syna kwoty 400 PLN miesięcznie. Wobec bezskuteczności egzekucji alimentów decyzją z dn. 30.11.2022r. P. B. zostało przyznane świadczenie z Funduszu Alimentacyjnego. W okresie od 10 grudnia 2018r. do 10 maja 2020r. komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy Mokotowa nie wyegzekwował od oskarżonego żadnej kwoty tytułem alimentów.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - zawiadomienie z zał. (k. 1-5) - zeznania P. B. (k. 11v-12) - wyjaśnienia oskarżonego (k. 23-23v) - informacja komornika (k. 73) - dane o karalności (k. 87) 	

Okazjonalnie matka oskarżonego przysyłała wnukowi kwoty po 100 PLN tytułem upominku.			
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)		
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1. Ocena DOWODÓW			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
dowody jw	Sąd obdarzył całość wskazanych powyżej dowodów wiarą – korespondują one ze sobą wzajemnie, dokumenty zaś zostały zgromadzone zgodnie z prawem, do tego sporządzone przez osoby do tego uprawnione; w tym stanie rzeczy Sąd nie znalazł podstaw, by odmówić im wiary.		
1.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów			

(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Dowód	Zwięzłe o powodach nieuwzględnienia dowodu		
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Nowelizacja, obowiązująca od dn. 31.05.2017r., nadała przepisowi art. 209 §1 kk odmienne niż wcześniej brzmienie, stanowiąc, iż ten, kto uchyla się od wykonania obowiązku alimentacyjnego określonego co do wysokości orzeczeniem sądowym, ugodą zawartą przed sądem albo innym organem albo inną umową, jeżeli łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych albo jeżeli opóźnienie zaległego			

świadczenia innego niż okresowe wynosi co najmniej 3 miesiące, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

Nowe brzmienie powołanego przepisu jest więc oderwane od wcześniejszych znamion w postaci «uporczywości» uchylania się od obowiązku alimentacyjnego i skutku w postaci «narażenia osoby uprawnionej na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych». W aktualnym stanie prawnym dla bytu przestępstwa z art. 209 §1 kk konieczne jest, aby łączna wysokość zaległości powstałych wskutek uchylania się od wykonania obowiązku alimentacyjnego stanowiła równowartość co najmniej trzech świadczeń okresowych albo jeżeli opóźnienie zaległego świadczenia innego niż okresowe wynosi co najmniej 3 miesiące.

Strona przedmiotowa przestępstwa stypizowanego w §1 znowelizowanego przepisu wyraża się w uchylaniu się od ciążącego na sprawcy wykonania obowiązku alimentacyjnego określonego co do wysokości (vide M. M. Komentarz, Lex/el 2018).

W realiach niniejszej sprawy Sąd doszedł do wniosku, że oskarżony zrealizował znamiona zarzuconego mu przestępstwa.

W pierwszej kolejności Sąd nie powziął wątpliwości, że oskarżony miał świadomość ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego – wynika to wprost z wyjaśnień samego oskarżonego, jak i dokumentacji komorniczej. Podobnie Sąd nie powziął wątpliwości, że oskarżony miał świadomość, iż obowiązku tego nie wypełnia, co wynika wprost z wyjaśnień oskarżonego.

Jednocześnie okoliczność, że oskarżony nie miał wiedzy, gdzie zamieszkuje jego syn wraz z matką, nie stanowi okoliczności ekskulpującej oskarżonego, skoro z jednej strony została wobec niego wszczęta egzekucja komornicza, a zatem miał on świadomość, iż należności winien on spłacać za pośrednictwem komornika, z drugiej zaś pieniądze okazjonalnie przesyłała wnukowi A. S., a tym samym – znała ona adres wnuka i jego matki. Zaznaczyć przy tym należy, iż nieustannie poszukują pracowników firmy, oferujące zatrudnienie kasjerom w

sklepach wielkopowierzchniowych, czy kurierom, w tym w zakresie dostarczanie lekkich przesyłek, jak jedzenie. Tym samym Sąd uznał za udowodnione, że oskarżony nie wypełniał obowiązku alimentacyjnego, pomimo że obiektywnie miał ku temu możliwość, zaś zaniechanie powyższego stanowiło swobodną decyzję oskarżonego.

Oceny powyższej nie zmienia też fakt uprzedniej karalności oskarżonego, skoro każdorazowo popełnienie przestępstwa stanowiło wynik swobodnej decyzji oskarżonego.

Podobnie na ocenę działania oskarżonego nie wpływa fakt okazjonalnego wysyłania pieniędzy przez matkę oskarżonego, skoro obowiązek alimentacyjny ciążył nie na w/w wymienionej, lecz na oskarżonym.

Wysokość zaległości alimentacyjnej, spełniającej warunki z art. 209 §1 kk, wynika wprost z załączonej do akt dokumentacji komorniczej oraz zeznań P. B..

W konsekwencji Sąd uznał, że oskarżony działaniem swoim wyczerpał znamiona

zarzuczonego przestępstwa.	mu		
#	1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	1.5. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	1.6. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	1.7. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z			

poddaniem sprawcy próbie		
Punkt wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	<p>Sąd uznał stopień winy oskarżonego za znaczny – oskarżony świadomie zaniechał wypełnienia ciężących na nim obowiązków alimentacyjnych, pomimo że miał ku temu obiektywną możliwość. Działanie oskarżonego nosiło znamiona działania w pełni umyślnego.</p> <p>Podobnie jako znaczny Sąd ocenił stopień społecznej szkodliwości zarzucanego oskarżonemu czynu – działaniem swoim oskarżony spowodował przeniesienie ciężaru utrzymania syna na Skarb Państwa, samemu się od obowiązku powyższego odcinając.</p> <p>Znaczny stopień winy i znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu Sąd poczytał za okoliczności obciążające oskarżonego. Podobnie za okoliczność taką Sąd poczytał jego dotychczasową karalność.</p> <p>Jako okoliczność łagodzącą Sąd poczytał złożenie przez oskarżonego wyjaśnień, z których wynika przyznanie się do popełnienia zarzucanego mu czynu.</p> <p>Sąd uznał, że w realiach niniejszej sprawy</p>	

orzeczenie o karze winno zostać ukształtowane w taki sposób, by nie tylko umożliwiło osiągnięcie celów stawianych wymiarowi kary w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej, ale również umożliwiło oskarżonemu wywiązywanie się z ciężącego na nim obowiązku. W tym stanie rzeczy Sąd doszedł do przekonania, że oskarżonemu winna zostać wymierzona kara ograniczenia wolności, przy czym powołane okoliczności obciążające skłoniły Sąd do uznania, iż kara powołanego rodzaju winna zostać orzeczona wyraźnie powyżej dolnego progu ustawowego zagrożenia. Jednocześnie powołana okoliczność łagodząca skłoniła Sąd do przyjęcia, że wymiar kary winien kształtować się też i z dala od górnej granicy, przewidzianej przez ustawodawcę dla tego rodzaju kary. Sąd uznał również, że niezasadnym byłoby orzeczenie wobec oskarżonego kary grzywny, bowiem w pierwszej kolejności oskarżony winien przeznaczyć środki finansowe na realizację swych zobowiązań alimentacyjnych. Jednocześnie Sąd uznał, że wymierzenie kary pozbawienia wolności byłoby karą zbyt surową, a do orzeczenia warunkowego zawieszenia

jej wykonania Sąd nie znalazł podstaw. Z tych też przyczyn Sąd wymierzył oskarżonemu karę 10 miesięcy ograniczenia wolności, połączoną z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy w wymiarze 30 godzin miesięcznie. Nie bez znaczenia dla wyboru rodzaju kary pozostała też dyrektywa wyrażona w art. 53 § 1 kkw, zgodnie z którą wykonanie kary ograniczenia wolności ma na celu wzbudzenie w skazanym woli kształtowania jego społecznie pożądanых postaw, w szczególności poczucia odpowiedzialności oraz potrzeby przestrzegania porządku prawnego.

Sąd stanął na stanowisku, że ukształtowane w powyższy sposób orzeczenie o karze uświadomi oskarżonemu, że czyn jego spotkał się z wyraźnym potępieniem ze strony wymiaru sprawiedliwości, powstrzymując go w efekcie od podjęcia analogicznych działań w przyszłości; jednocześnie Sąd uznał, że orzeczona kara będzie także w stanie zrealizować potrzeby związane z kształtowaniem świadomości prawnej społeczeństwa poprzez wskazanie, iż popełnienie przestępstw jest

	nieopłacalne i każdorazowo spotka się z nieuchronną karą.	
1.1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU		
Punkt wyroku	Przytoczyć okoliczności	
1.6. inne zagadnienia		
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
1.Koszty procesu		
Punkt wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	Orzekając o kosztach sądowych Sąd miał na uwadze, by oskarżony – jak była już o tym mowa powyżej – w pierwszej kolejności uczynił zadość ciężącemu na nim obowiązkowi alimentacyjnemu, dlatego też zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych.	

1.1Podpis	